

Nr 40

Bevillningsutskottets betänkande med anledning av Kungl. Maj:ts propositioner med förslag till ändringar i förordningen den 26 juli 1947 (nr 577) om statlig förmögenhetsskatt jämte motioner.

Propositionerna

Hemställan

Prop. 1969: 25

Kungl. Maj:t har föreslagit riksdagen att anta vid propositionen fogade förslag till bl. a.

- 1) förordning om ändring i rusdrycksförsäljningsförordningen den 26 maj 1954 (nr 521),
- 2) förordning om ändring i förordningen den 6 juni 1941 (nr 416) om arvsskatt och gåvoskatt,
- 3) förordning om ändring i förordningen den 26 juli 1947 (nr 577) om statlig förmögenhetsskatt.

I detta betänkande behandlar utskottet endast förslaget till ändring i förordningen om statlig förmögenhetsskatt. Förslagen till ändringar i rusdrycksförsäljningsförordningen och förordningen om arvsskatt och gåvoskatt har utskottet behandlat i betänkande nr 33.

Prop. 1969: 92

Kungl. Maj:t har föreslagit riksdagen att anta vid propositionen fogat förslag till förordning om ändring i förordningen den 26 juli 1947 (nr 577) om statlig förmögenhetsskatt.

Huvudsakligt innehåll

Prop. 1969: 25

I propositionen föreslås myndighetsåldern sänkt från 21 till 20 år. Vidare föreslås att ungdomar i ålder 18—20 år i flera hänseenden skall få en mera självständig ställning än f. n. Sålunda skall den som har fyllt 18 år själv få ta upp och förfoga över studiemedel och statliga bostättningslån. Han skall också utan förmyndarens samtycke kunna hyra bostad för eget bruk.

Den behörighet att ingå sedvanliga rättshandlingar för den dagliga hushållningen m. m. som redan nu tillkommer gift underårig föreslås utvidgad till alla underåriga som har eget hushåll.

Som en konsekvens av att myndighetsåldern sänks föreslås motsvarande ändring av åtskilliga andra 21-årsgränser inom vitt skilda rättsområden. Principen vid prövning av olika åldersgränser har varit att en anpassning till den föreslagna myndighetsåldern skall ske överallt där det inte finns speciella skäl för annat. Bland 21-årsgränser som behålls kan nämnas de som finns inom påföljdssystemet för unga lagöverträdare.

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 1969.

Prop. 1969: 92

I syfte att förhindra omotiverade skattelättnader genom överföring av förmögenhet till barn föreslås att skatt för förmögenhet, tillhörande barn under 20 år som bor hos föräldrarna, alltid skall beräknas med hänsyn till föräldrarnas och barnets sammanlagda förmögenhet.

Författningsförslagen

Prop. 1969: 25

Förslag

till

Förordning

om ändring i förordningen den 26 juli 1947 (nr 577) om statlig förmögenhetsskatt

Härigenom förordnas, att 8 § förordningen den 26 juli 1947 om statlig förmögenhetsskatt¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

8 §.

Har skattskyldig hemmavarande barn, som icke fyllt 21 år, skall, där-
est barnets till statlig inkomstskatt
beräknade beskattningsbara inkomst
icke uppgår till minst 100 kronor,
den skattskyldige taxeras jämväl för
barnets förmögenhet. I den skatt-
skyldiges skattepliktiga förmögenhet
inbegripes i sådant fall jämväl bar-
nets förmögenhet.

Har skattskyldig hemmavarande
barn, som icke fyllt 20 år, skall, där-
est barnets till statlig inkomstskatt
beräknade beskattningsbara inkomst
icke uppgår till minst 100 kronor,
den skattskyldige taxeras jämväl för
barnets förmögenhet. I den skatt-
skyldiges skattepliktiga förmögenhet
inbegripes i sådant fall jämväl bar-
nets förmögenhet.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1969. Äldre bestämmelser till-
lämpas dock i fråga om 1969 års taxering och eftertaxering för år 1969 eller
tidigare år.

---

¹ Senaste lydelse av 8 § se 1955: 124.

Prop. 1969: 92

Förslag
till
Förordning
om ändring i förordningen den 26 juli 1947 (nr 577) om statlig förmögenhetsskatt

Härigenom förordnas, att 12 § 1 mom. förordningen den 26 juli 1947 om statlig förmögenhetsskatt¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

12 §.

1 mom. För äkta makar, som under beskattningsåret levt tillsammans, beräknas den skattepliktiga förmögenheten för makarna var för sig, varvid boets gemensamma förmögenhet inräknas i mannens skattepliktiga förmögenhet. Har därvid skuld, som i 5 § avses, helt eller delvis ej kunnat utnyttjas å den därtill närmast berättigade makens förmögenhet, må bristen avräknas å den andra makens förmögenhet. *Den beskattningsbara förmögenheten beräknas för makarna gemensamt under hänsyntagande, vid tillämpning av 9 § tredje och fjärde styckena, till makarnas sammanlagda nettoinkomst. Frågan om skatteplikt enligt 10 § bedömes med hänsyn till makarnas sålunda bestämda beskattningsbara förmögenhet. Skatt beräknas likaledes efter nämnda förmögenhet samt fördelas å makarna efter deras skattepliktiga förmögenheter. Vad i 11 § 3 mom. sägs, skall därvid iakttagas.*

1 mom. För äkta makar, som under beskattningsåret levt tillsammans, beräknas den skattepliktiga förmögenheten för makarna var för sig, varvid boets gemensamma förmögenhet inräknas i mannens skattepliktiga förmögenhet. Har därvid skuld, som i 5 § avses, helt eller delvis ej kunnat utnyttjas å den därtill närmast berättigade makens förmögenhet, må bristen avräknas å den andra makens förmögenhet.

Har skattskyldig hemmavarande barn, som icke fyllt 20 år, och uppgår barnets till statlig inkomstskatt beräknade beskattningsbara inkomst till minst 100 kronor, beräknas den skattepliktiga förmögenheten för den skattskyldige och barnet var för sig.

Den beskattningsbara förmögenheten beräknas, i fall som avses i första stycket gemensamt för makarna och i fall som avses i andra stycket gemensamt för föräldrar och barn. Härvid skall, vid tillämpning

¹ Senaste lydelse av 12 § 1 mom. se 1953: 276.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

av 9 § tredje och fjärde styckena, hänsyn tagas till den sammanlagda nettoinkomsten hos dem för vilka gemensam beräkning av förmögenheten sker. Frågan om skatteplikt enligt 10 § bedömes med hänsyn till den sålunda gemensamt bestämda beskattningsbara förmögenheten. Skatt beräknas likaledes efter nämnda förmögenhet och fördelas på envar efter hans skattepliktiga förmögenhet. Vad i 11 § 3 mom. sägs, skall därvid iakttagas.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1969. Äldre bestämmelser tillämpas dock vid 1969 års taxering och vid eftertaxering för år 1969 eller tidigare år.

Motivering

Beträffande skälen för förslagen hänvisar utskottet till propositionerna.

Motionerna

Yrkanden med anledning av prop. 1969: 25

I motionen II: 1068 av herr *Lundberg* har bl. a. hemställts, att i 18—20 §§ rusdrycksförsäljningsförordningen föreslagna tjugu år utbyts mot arton år,

att i 28 § förordningen den 6 juni 1941 om arvsskatt och gåvoskatt tjugu år utbyts mot arton år,

att i 8 § förordningen den 26 juli 1947 om statlig förmögenhetsskatt tjugu år utbyts mot arton år samt

att samtliga föreslagna ändringar skall träda i kraft den 1 juli 1969.

Motionen har hänvisats till bevillningsutskottet såvitt avser de ovan återgivna yrkandena och i övrigt till lagutskott. Som tidigare nämnts har utskottet behandlat förslagen till ändringar i rusdrycksförsäljningsförordningen och förordningen om arvsskatt och gåvoskatt i betänkande nr 33.

Yrkanden med anledning av prop. 1969: 92

1.) motionen I: 1026 av herr *Åkerlund*, vari hemställts, att riksdagen

i första hand avslår propositionen nr 92 i avvaktan på resultatet av kapitalkatteberedningens arbete
i andra hand antar följande

*Förslag
till
Förordning
om ändring i förordningen den 26 juli 1947 (nr 577) om
statlig förmögenhetsskatt*

Härigenom förordnas, att 8 § förordningen den 26 juli 1947 om statlig förmögenhetsskatt skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

8 §.

Har skattskyldig hemmavarande barn under 16 år skall den skattskyldige taxeras jämväl för barnets förmögenhet. I den skattskyldiges skattepliktiga förmögenhet inbegripes i sådant fall jämväl barnets förmögenhet.

Uppgår i fall, som i första stycket sägs, barnets till statlig inkomstskatt beräknade beskattningsbara inkomst till minst 100 kronor, skall dock barnet taxeras för sin förmögenhet. Vid sådan taxering skall frågan om skatteplikt enligt 10 § bedömas med hänsyn till sammanlagda beloppet av de för föräldrar och barn beräknade beskattningsbara förmögenheterna. Skatt beräknas likaledes efter nämnda sammanlagda belopp samt fördelas på envar efter hans skattepliktiga förmögenhet.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1969. Äldre bestämmelser tillämpas dock vid 1969 års taxering och vid eftertaxering för år 1969 eller tidigare år.

- 2) motionen II: 1180 av herr *Josefson* i *Arrie m. fl.*, vari hemställtts,
- a) att riksdagen beslutar att egen förmögenhet på 30 000 kr. för hemmavarande barn, som icke fyllt 20 år och vars till statlig inkomstskatt beskattningsbara inkomst uppgår till minst 100 kr., inte skall sammanläggas med föräldrarnas förmögenhet, samt
  - b) att vederbörande utskott utarbetar erforderlig författningstext.

Motivering

I: 1026

Frågan om beskattning av förmögenheter behandlas f. n. av kapitalkatteberedningen. Enligt direktiven skall utredningen bl. a. överse nuvarande regler för förmögenhetsbeskattningen av äkta makar. I detta sammanhang

torde även frågan om familjens förmögenhetsbeskattning tas upp. En grundläggande regel är att en fråga som är under utredning inte skall avgöras av riksdagen förrän utredningsmaterialet föreligger i färdigt skick. Undantag från denna regel görs dock för de fall exceptionella omständigheter är för handen. I propositionen nr 92 har några sådana omständigheter inte presenterats. Ett avgörande av frågan om föräldrars och barns förmögenhetsbeskattning bör därför anstå till dess kapitalskatteberedningen avslutat sitt arbete. Ett motsatt handlande innebär att den sittande utredningen desavoueras och att en lättvindig lagstiftningsmetodik accepteras. Om riksdagen mot förmodan skulle finna att föreliggande fråga är av så stor betydelse att en omedelbar lagstiftningsåtgärd är av nöden bör följande beaktas.

Genom den sammanläggning av ett barns förmögenhet med föräldrarnas som nu sker i de fall barnets till statlig inkomst beskattningsbara inkomst inte överstiger 100 kr. blir givetvis den på barnets förmögenhet belöpande skatten alltid högre än om någon sammanläggning inte skett. Sålunda kan förmögenhetsskatten för en förmögenhet på t. ex. 35 000 kr. variera mellan 0 och 630 kr. Skatten för en mindre förmögenhet kan därigenom komma att uppgå till ett belopp som inte står i rimlig proportion till den nytta som den underårige har av sin förmögenhet. Detta missförhållande framstår än tydligare om man beaktar att ett sparkapital på omkring 35 000 kr. utgör ett absolut hinder mot beviljande av studiemedel. Genom det förslag som läggs fram i propositionen kvarstår den ojämna förmögenhetsbeskattningen av barn med mindre förmögenheter, medan läget för de stora förmögenhetsägarna kvarstår oförändrat genom att de redan tidigare kan ha uppnått den maximala uttagsprocenten. Lantbrukare, rörelseidkare, egenahemsägare och andra som lyckats samla ihop ett sparkapital till barnen skall fortfarande betala förmögenhetsskatt för detta kapital som om det legat på toppen av deras egen förmögenhet även om kapitalet inte står under föräldrarnas förvaltning. Den mest effektiva lösningen på problemet med barns förmögenhetsbeskattning är naturligtvis att göra barnen till helt självständiga skatteobjekt även i förmögenhetsskattehänseende. Härigenom skulle de mindre förmögenhetsägarna få inte obetydliga skattelättnader och situationen för de övriga kvarstå oförändrad. Verkningarna av en sådan reform måste naturligtvis noga undersökas med tanke på de statsfinansiella verkningarna.

Om man vill göra den förändring av förmögenhetsbeskattningen som föreslås i propositionen, bör man i stället, såsom förordats av 1949 års skattutredning, sätta åldersgränsen vid 16 år. Med denna åldersgräns vinner man bättre överensstämmelse med det arbetsrättsliga regelsystemet och med barnbidragssystemet. Motionärerna förutsätter att detta förslag liksom förslaget i propositionen blir föremål för sedvanlig remissbehandling så att framför allt de taxeringstekniska problemen tas upp till behandling.

II: 1068

Med den grundsyn på ungdomens allmänna mognad som följt med en förbättrad utbildning och ungdomens ökade intresse och engagemang i samhällsarbetet har en sänkning av myndighetsåldern länge varit aktuell. Då en sänkning av myndighetsåldern har ett starkt och nödvändigt samband med en i annat sammanhang aktualiserad fråga om en sänkning av rösträttsåldern till 18 år och denna reform i en snar framtid blir aktuell, måste myndighets- och rösträttsåldern anpassas till varandra.

Hela utformningen av förmyndarlagstiftningen är föråldrad och är förremål för utredning. De som praktiskt kommit i beröring med denna lagstiftning har ett starkt intryck av att man med den höga myndighetsåldern av 21 år icke tagit hänsyn till den tidigare mognad dagens ungdom kan uppvisa, inte heller till att giftermålsåldern sänks och familjebildning sker vid 17 å 18 års ålder i ökad utsträckning eller till att unga familjer får uppleva att de själva, liksom deras barn, står under förmyndare. Likaså har vi förändrat ungdomens skyldigheter gentemot samhället, exempelvis militärtjänsten m. m. Allt detta medför att samhället bör beakta och tillmötesgå ungdomens berättigade krav och vilja till medverkan i samhällsarbetet och ge dem möjligheter att ta ansvar och påverka samhälls skeendet. En sänkt rösträttsålder till 18 år har vid årets riksdag diskuterats och måste väl inom den närmaste tiden komma att genomföras.

Att inför detta aktuella läge genomföra en sänkning av myndighetsåldern till 20 år kan varken vara lämpligt eller försvarligt. Myndighets- och röst-rättsåldern är oskiljaktiga och måste på lämpligt sätt anpassas till varandra.

Då riksdagen vid årets ställningstagande till en sänkt rösträttsålder — 18 år — visade ett starkt intresse för en sådan reform och ungdomens berättigade krav på en sänkt rösträttsålder och möjligheter att direkt kunna påverka samhällsutvecklingen är stark, kan man förutsätta att en anpassning av myndighetsåldern till en kommande ytterligare sänkning av röst-rättsåldern till 18 år ligger så nära i tiden, att riksdagen i fråga om propositionen nr 25 bör vidtaga den justering av åldersgränsen som är nödvändig för en samordning. Detta kan ske genom att vid behandlingen av de föreslagna lagändringarna riksdagen beslutar att åldersgränsen sänks till 18 år i stället för till 20 år och att de lagparagrafer som därmed blir överflödiga utgår.

II: 1180

Det är utan tvekan starkt motiverat att försöka komma till rätta med de skatteflyktstransaktioner, som förekommit genom överföring av förmögenhet på barn. Svårigheter uppkommer emellertid, när en gränsdragning skall göras som eliminerar endast skatteflyktsfallen. Någon exakt gränsdragning mellan skatteflyktstransaktionerna och övriga fall synes inte vara möjlig. Barn och ungdom kan i vissa fall mycket väl ha en mindre förmögenhet

före 20-årsåldern utan att denna uppkommit genom skatteflyktstransaktioner. Dessa fall drabbas således genom de i propositionen nr 92 förordade bestämmelserna, utan att det i och för sig är syftet med den föreslagna ändringen. Det anförs i propositionen, att det inte kan anses obilligt att beräkningen av förmögenhetsskatten sker under hänsynstagande till föräldrarnas och barnets sammanlagda förmögenhet. Att barns förmögenhet »i regel» härrör från mindre förmögenhet nämns inte. Det är naturligtvis i dessa fall, när hemmavarande ungdomar under 20-årsåldern skapat en mindre förmögenhet genom egna insatser, som skattefrihet borde föreligga även i fortsättningen i de fall då den till statlig inkomstskatt beräknade beskattningsbara inkomsten är minst 100 kr. För att undvika beskattning i dessa fall borde en gräns sättas under vilken skattefrihet gällde. Beträffande studiestödet och bostadstillägget för barnfamiljer har förmögenhet om 30 000 kr. tillåtits utan reduktion av samhällets stöd. 30 000 kr. borde också kunna vara en rimlig skattefrihetsgräns för barns förmögenheter i här aktuella fall. Möjligheten att komma åt den typ av skatteflyktsfall, som aktualiserat lagändringen, försämras inte genom en sådan åtgärd och det är naturligtvis en avgörande förutsättning.

Utskottet

Utskottet behandlar i detta betänkande de i propositionerna nr 25 och nr 92 framlagda förslagen till ändringar i förordningen om statlig förmögenhetsskatt (SF).

Enligt nuvarande lydelse av 8 § SF skall skattskyldig med hemmavarande barn under 21 år taxeras för barnets förmögenhet, om barnets till statlig inkomstskatt beräknade beskattningsbara inkomst inte uppgår till minst 100 kr. Härav följer att hemmavarande barn som fyllt 21 år alltid skall beskattas för sin förmögenhet. Detsamma gäller hemmavarande barn under 21 år, vars till statlig inkomstskatt beskattningsbara inkomst uppgår till minst 100 kr.

I propositionen nr 25 föreslås att myndighetsåldern sänks från 21 till 20 år. Som en följd härav förordas att åldersgränsen i bl. a. 8 § SF anpassas till den föreslagna sänkta myndighetsåldern.

Motionären i motionen II:1068 anser att myndighetsåldern bör anpassas till en kommande ytterligare sänkning av rösträttsåldern till 18 år och hemställer i enlighet härmed att ifrågavarande åldersgräns vid förmögenhetsbeskattningen sänks till 18 år.

Första lagutskottet har i sitt utlåtande nr 32 tillstyrkt förslaget om sänkning av myndighetsåldern till 20 år. Den nuvarande åldersgränsen i 8 § SF har tillkommit med hänsyn till att barnet ansetts böra äga rätt att efter uppnådd myndighetsålder disponera över sin förmögenhet. Enligt utskottets mening är det naturligt att åldersgränsen vid förmögenhetsbeskatt-

ningen anpassas till den sänkta myndighetsåldern. Detta förslag har inte mött några invändningar under remissbehandlingen och innebär så till vida en skattelättnad som att hemmavarande barn tidigare än som nu är fallet blir självständiga skattesubjekt vid förmögenhetsbeskattningen. Med det anförda tillstyrker utskottet den i propositionen nr 25 föreslagna ändringen av 8 § SF och avstyrker således bifall till motionen II: 1068 i denna del.

Det i propositionen nr 92 framlagda förslaget till ändring av 12 § 1 mom. SF innebär följande. Skatt för förmögenhet, som tillhör hemmavarande barn under 20 år, skall — i det fall barnets till statlig inkomstskatt beskattningsbara inkomst uppgår till eller överstiger 100 kr. — beräknas med hänsyn till föräldrarnas och barnets sammanlagda förmögenhet och fördelas efter förhållandet mellan de skattepliktiga förmögenheterna. Den s. k. 30-gångsregeln skall därvid tillämpas med beaktande av föräldrarnas och barnets sammanlagda nettoinkomst. Förslaget syftar i första hand till att förhindra omotiverade skattelättnader genom förmögenhetsöverföringar till barn.

Motionären i motionen I: 1026 anser att förslaget i propositionen nr 92 bör avslås i avvaktan på resultatet av kapitalskatteberedningens arbete. Om detta yrkande inte kan bifallas yrkar motionären i andra hand att åldersgränsen för samtaxering av föräldrars och barns förmögenhet sänks till 16 år. Till stöd härför åberopar han att man med en sådan gräns åstadkommer bättre överensstämmelse med det arbetsrättsliga regelsystemet och med barnbidragssystemet. I motionen II: 1180 hemställs att föräldrarnas och barnets förmögenhet inte skall samtaxeras, om barnets förmögenhet inte överstiger 30 000 kr.

Nuvarande ordning att hemmavarande underårigt barns förmögenhet i vissa fall skall beskattas hos föräldrarna och i andra fall hos barnet har lett till ojämnheter i beskattningen, som inte är försvarbara från rättvisesynpunkt. Bestämmelserna torde ha utnyttjats framför allt av ägare av större förmögenheter i syfte att ernå skattelättnader. Utskottet delar departementschefens uppfattning att det är angeläget att genom omedelbara lagstiftningsåtgärder förhindra att bestämmelserna om förmögenhetsskatt kringgås genom förmögenhetsöverföringar till barn. Med hänsyn härtill kan utskottet inte biträda den i motionen I: 1026 tillkännagivna meningen att reformen bör anstå till dess kapitalskatteberedningen slutfört sitt utredningsuppdrag, vilket beräknas ske först år 1970.

Utskottet kan inte heller biträda andrahandsyrkandet i motionen I: 1026 om sänkning av åldersgränsen för samtaxering av föräldrars och barns förmögenhet till 16 år.

Det i propositionen nr 92 framlagda förslaget är, såvitt utskottet kan bedöma, ägnat att på ett tillfredsställande sätt undanröja de nuvarande olägenheterna vid beskattningen av hemmavarande omyndiga barns för-

mögenhet. Det torde endast undantagsvis förekomma att hemmavarande omyndiga barn har möjlighet att skapa en förmögenhet genom egna insatser. I flertalet fall torde barnets förmögenhet härröra från föräldrar eller andra närstående. Med hänsyn härtill och till förmögenhetsskattens förhållandevis ringa storlek kan några allvarigare invändningar inte riktas mot generell samtaxering av föräldrars och barns förmögenhet i de fall som avses i propositionen. Ett bifall till yrkandet i motionen II: 1180 skulle enligt utskottets uppfattning innebära omotiverade skattelättnader och kunna äventyra syftet med de nya bestämmelserna. Härtill kommer att förmögenhetstaxeringen och skatteberäkningen ytterligare skulle kompliceras genom förslaget i motionen.

På grund av det anförda tillstyrker utskottet den av departementschefen förordade ändringen av 12 § 1 mom. SF. Utskottet avstyrker således bifall till yrkandena i motionen I: 1026 och i motionen II: 1180.

Utskottet har inte funnit anledning till erinringar mot de framlagda författningsförslagen men har funnit lämpligt att sammanföra dem i en förordning.

Med hänvisning till det anförda hemställer utskottet
att riksdagen

A) med anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 25,
i vad densamma behandlas i detta betänkande, och Kungl.
Maj:ts proposition nr 92 antar följande

Förslag

till

Förordning

om ändring i förordningen den 26 juli 1947 (nr 577) om statlig förmögenhetsskatt

Härigenom förordnas, att 8 § och 12 § 1 mom. förordningen den 26 juli 1947 om statlig förmögenhetsskatt skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

8 §.

Har skattskyldig hemmavarande barn, som icke fyllt 21 år, skall, därest barnets till statlig inkomstskatt beräknade beskattningsbara inkomst icke uppgår till minst 100 kronor, den skattskyldige taxeras jäm-

Har skattskyldig hemmavarande barn, som icke fyllt 20 år, skall, därest barnets till statlig inkomstskatt beräknade beskattningsbara inkomst icke uppgår till minst 100 kronor, den skattskyldige taxeras jämväl för

(Nuvarande lydelse)

väl för barnets förmögenhet. I den skattskyldiges skattepliktiga förmögenhet inbegripes i sådant fall jämväl barnets förmögenhet.

(Föreslagen lydelse)

barnets förmögenhet. I den skattskyldiges skattepliktiga förmögenhet inbegripes i sådant fall jämväl barnets förmögenhet.

12 §.

1 m o m. För äkta makar, som under beskattningsåret levt tillsammans, beräknas den skattepliktiga förmögenheten för makarna var för sig, varvid boets gemensamma förmögenhet inräknas i mannens skattepliktiga förmögenhet. Har därvid skuld, som i 5 § avses, helt eller delvis ej kunnat utnyttjas å den därtill närmast berättigade makens förmögenhet, må bristen avräknas å den andra makens förmögenhet. *Den beskattningsbara förmögenheten beräknas för makarna gemensamt under hänsyntagande, vid tillämpning av 9 § tredje och fjärde styckena, till makarnas sammanlagda nettoinkomst. Frågan om skatteplikt enligt 10 § bedömes med hänsyn till makarnas sålunda bestämda beskattningsbara förmögenhet. Skatt beräknas likaledes efter nämnda förmögenhet samt fördelas å makarna efter deras skattepliktiga förmögenheter. Vad i 11 § 3 mom. sägs, skall därvid iakttagas.*

1 m o m. För äkta makar, som under beskattningsåret levt tillsammans, beräknas den skattepliktiga förmögenheten för makarna var för sig, varvid boets gemensamma förmögenhet inräknas i mannens skattepliktiga förmögenhet. Har därvid skuld, som i 5 § avses, helt eller delvis ej kunnat utnyttjas å den därtill närmast berättigade makens förmögenhet, må bristen avräknas å den andra makens förmögenhet.

Har skattskyldig hemmavarande barn, som icke fyllt 20 år, och uppgår barnets till statlig inkomstskatt beräknade beskattningsbara inkomst till minst 100 kronor, beräknas den skattepliktiga förmögenheten för den skattskyldige och barnet var för sig.

Den beskattningsbara förmögenheten beräknas i fall som avses i första stycket gemensamt för makarna och i fall som avses i andra stycket gemensamt för föräldrar och barn. Härvid skall, vid tillämpning av 9 § tredje och fjärde styckena, hänsyn tagas till den sammanlagda nettoinkomsten hos dem för vilka gemensam beräkning av förmögenheten sker. Frågan om skatteplikt enligt 10 § bedömes med hänsyn till den sålunda gemensamt bestämda beskattningsbara förmögenheten. Skatt beräknas likaledes efter nämnda förmögenhet och fördelas på envar efter

*(Nuvarande lydelse)**(Föreslagen lydelse)*

*hans skattepliktiga förmögenhet.
Vad i 11 § 3 mom. sägs skall därvid
iakttagas.*

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1969. Äldre bestämmelser tillämpas dock vid 1969 års taxering och vid eftertaxering för år 1969 eller tidigare år.

B) avslår

1) motionen I: 1026,

2) motionen II: 1068, i vad densamma behandlas i detta betänkande,

3) motionen II: 1180.

Stockholm den 6 maj 1969

På bevillningsutskottets vägnar:

JOHN ERICSSON

Närvarande

från första kammaren: herrar John Ericsson (s), Yngve Nilsson (m), Sundin* (cp), Wårnberg* (s), Tage Johansson (s), Gösta Jacobsson (m), Paul Jansson (s), Annerås (fp) och Ove Karlsson (s); samt

från andra kammaren: herrar Magnusson i Borås* (m), Brandt (s), Engkvist (s), Vigelsbo (cp), Kristenson (s), Carlstein (s), Nyström* (s), Ahlmark (fp), Sundkvist (cp) och Westberg i Hofors (s).

---

* Icke närvarit vid justering av betänkandet.

Reservation

av herrar *Yngve Nilsson* (m), *Gösta Jacobsson* (m) och *Magnusson* i Borås (m), vilka

dels anfört följande:

»I prop. 1969: 92 har föreslagits vissa ändringar i förmögenhetsbeskattningen, som innebär att föräldrars och barns förmögenheter alltid skall sammanläggas vid beskattningen. Departementschefen har funnit det angeläget att förhindra att lättnader i förmögenhetsskatten kan åstadkommas genom överföringar av kapital till barn. Någon utredning föreligger emellertid inte och remiss har inte heller gjorts till den arbetande kapitalskatteberedningen.

Departementschefen synes utgå ifrån att all förmögenhet hos omyndiga barn alltid åstadkommits genom ifrågakvarande s. k. skatteflyktstransaktioner. Så är naturligtvis inte förhållandet, utan förmögenheter hos omyndiga barn kan mycket väl ha uppstått genom att de i laga ordning erhållit arv eller dylikt. Detta visar att frågan borde varit föremål för en noggrann utredning innan proposition avgivits till riksdagen.

I anledning av motionen I:1026, vari i första hand yrkas uppskov med krav på bättre utredning, har vi emellertid i anslutning till syftet med motionärens andrahandsyrkande stannat för att i 12 § i författningsförslaget intaga en bestämmelse om att sammanläggning av föräldrars och barns förmögenheter endast skall förekomma, när förmögenheten åstadkommits genom gåva från föräldrar eller andra skyldemän. Härigenom undviker man i varje fall att sammanläggning sker i de av utskottet ovan anförda helt orimliga fallen.»

dels ansett att utskottet under punkten A bort hemställa,

att riksdagen med anledning av motionen I:1026 antar följande såsom *reservanternas förslag* betecknade förslag till ändring av 12 § 1 mom. förordningen den 26 juli 1947 om statlig förmögenhetsskatt.

(Utskottets förslag)

(Reservanternas förslag)

12 §.

1 mom. För äkta ————— makens förmögenhet.

Har skattskyldig hemmavarande barn, som icke fyllt 20 år, och uppgår barnets till statlig inkomstskatt beräknade beskattningsbara inkomst till minst 100 kronor, beräknas den skattepliktiga förmögenheten för den skattskyldige och barnet var för sig.

Har skattskyldig hemmavarande barn, som icke fyllt 20 år, och uppgår barnets till statlig inkomstskatt beräknade beskattningsbara inkomst till minst 100 kronor, beräknas den skattepliktiga förmögenheten för den skattskyldige och barnet var för sig. Därvid skall beträffande barnets förmögenhet angivas hur stor del därav som hänförs till gåva från skyldeman.

Den beskattningsbara förmögenheten beräknas i fall som avses i första stycket gemensamt för makarna och i fall som avses i andra stycket gemensamt för föräldrar och barn. Härvid skall, vid tillämpning av 9 § tredje och fjärde styckena, hänsyn tagas till den sammanlagda nettoin-

Den beskattningsbara förmögenheten beräknas i fall som avses i första stycket gemensamt för makarna och i fall som avses i andra stycket gemensamt för föräldrar och barn till den del barnets förmögenhet hänförs till gåva från skyldeman. Härvid skall, vid tillämpning av 9

(Utskottets förslag)

komsten hos dem för vilka gemensam beräkning av förmögenheten sker. Frågan om skatteplikt enligt 10 § bedömes med hänsyn till den sålunda gemensamt bestämda beskattningsbara förmögenheten. Skatt beräknas likaledes efter nämnda förmögenhet och fördelas på envar efter hans skattepliktiga förmögenhet. Vad i 11 § 3 mom. sägs skall därvid iakttagas.

(Reservanternas förslag)

§ tredje och fjärde styckena, hänsyn tagas till den sammanlagda nettokomsten hos dem för vilka gemensam beräkning av förmögenheten sker. Frågan om skatteplikt enligt 10 § bedömes med hänsyn till den sålunda gemensamt bestämda beskattningsbara förmögenheten. Skatt beräknas likaledes efter nämnda förmögenhet och fördelas på envar efter hans skattepliktiga förmögenhet till den del densamma ingått i skatteberäkningen. Skatten för återstående del av barnets förmögenhet beräknas till skillnaden mellan skatten enligt 11 § 1 mom. för barnets hela förmögenhet och för den del av barnets förmögenhet, som hänför sig till gåva från skyldeman, ökad med 100 000 kronor. Vad i 11 § 3 mom. sägs skall därvid iakttagas.